

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 26444

гр. София, 27.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА**

като разгледа докладваното от **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА** Гражданско дело № 20221110157345 по описа за 2022 година

В изпълнение нормата на чл. 140, ал.1 и ал.3 и чл.146, ал.4 от ГПК съдът приема, че исковата молба е редовна и процесуално допустима, поради което следва да се произнесе по допускане на доказателствата, да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание и да съобщи на страните проекта си за доклад на делото.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 28.09.23 г. от 14,30 часа, за което да се призват страните и да им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца по насрещния иск и препис от отговора на насрещната исковата молба.

Съобщава на страните проекта си за доклад на делото:

Ищецът М. М. е предявил срещу ответника „Го грил“ ООД кумулативно обективно съединени искове, както следва:

1) за признаване за незаконно на наложеното наказание дисциплинарното уволнение и неговата отмяна – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ;

2) за заплащане на парично обезщетение за в размер на 522,50 лева за 11 дни, следващи уволнението, през които не е полагал труд по трудово правоотношение за периода от 21.09.2022 г. до 7.10.2022 г. – чл. 344, ал. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ;

3) за заплащане на трудово възнаграждение в размер на 1615 лева за периода от 1.8.2022 г. до 21.9.2022 г.;

4) за заплащане на парично обезщетение в размер на 452,38 лева за неизползван платен годишен отпуск в размер на 10 дни – чл. 224, ал. 1 КТ;

Претендира разноски.

В исковата молба са изложени твърдения, че по силата на трудов договор №01412/1.2.2021 г., ищецът е изпълнявал по трудово правоотношение длъжността „готвач“, заведение за бързо хранене с код по НКПД 94110001 в отдел „София-Жеков“ № 12 ЛИДЛ с адрес гр. София, ул. „Никола Жеков“ № 12, с основно месечно брутно възнаграждение в размер на 950 лева. На 20.7.2022 г., работодателят връчил допълнително споразумение към

трудовия договор, с която се изменяла длъжността на „продавач, павилион“ с код по НКПД 52111001, което споразумение работникът отказал да подпише. Поради отказ за подписване на споразумението, твърди, че не бил допускан до работното място. При отказ на 26.7.2022 г. му била връчена и Заповед № 453/22.7.2022 г., с която работодателят едностранно изменил работното място от гр. София, ул. „Никола Жеков“ № 12 ЛИДЛ на гр. София, ж. к. „Дружба – 2“, ул. „Димитър Пешев“ № 30 ЛИДЛ. След справка в регистрите на НАП, установил промяна на длъжността, въпреки отказа да подпише споразумението. Депозирал уведомление до работодателя, получено на 27.7.2022 г., в която заявил, че не е допускан до работното си място, като издадена от работодателя едностранна заповед за промяната му е незаконосъобразна, като още веднъж декларирал отказа си за промяна на длъжността. Получил покана за даване на обяснения за неявяването си на новото работно място, в отговор на която обяснил, че неправомерно е променено работното му място и той продължава да се явява на работа на старото такова. На 21.9.2022 г. получил заповед № 485/19-9.2022 г., с която му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Счита заповедта за незаконосъобразна. Моли уволнението да бъде признато за незаконно, като бъде поправено и основанието за уволнение записано в трудовата книжка. Претендира обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, обезщетение за оставането без работа, подари незаконното уволнение, както и дължимо за периода от 1.8.2022 г. до 21.9.2022 г.

Представя към исковата молба относими и необходими за правилното решаване на спора, поради което същите следва да бъдат допуснати за събиране.

Следва да бъде уважено и доказателственото искане за допускане на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел, като на основание чл. 159, ал. 2 искането за втори свидетел за установяване на същите обстоятелства следва да се остави без уважение.

Ответникът депозира отговор, с който оспорва предявените искове. Не оспорва наличието на трудово правоотношение между страните. Посочва, че със заповед № 453/22.7.2022 г., връчена на служителя при отказ на 26.7.2022 г. е преместил работното място на служителя от „павилион за бързо хранене“ – София – Лидл -057 с адрес ул. „Никола Жеков“ № 12 ЛИДЛ в „павилион за бързо хранене“ – София – Лидл 068 - ж. к. „Дружба – 2“, ул. „Димитър Пешев“ № 30 ЛИДЛ на основание чл. 118, ал. 2 КТ. Твърди, че считано от 27.7.2022 г. служителят е следвало да престира труда си в същото населено място, но на новото си работно място, но последният не се явил. Поради тази причина на служителя били поискани обяснения за неявяването му на работа в периода от 1.8.2022 г. до 24.8.2022 г., като обясненията били получени на 9.9.2022 г., а след това му било наложено и дисциплинарно наказание уволнение, поради тежкото изпълнение на трудовите задължения. Излага мотиви, че заповедта за промяна на работното място е напълно законосъобразна, тъй като служителят бил преместен на друго работно място в същото предприятие, без да се променя определеното място на работа, длъжността и размера на основата заплата. Посочва, че мястото на работа е по-широко понятие, а именно – гр. София, като е променен само конкретния обект, като цитира съдебна практика в този смисъл. Оспорва твърденията на служителя, че последният се е явявал на старото си работно място. Оспорва дължимостта на претендираното трудово възнаграждение за периода от 1.8.2022 г. – 21.9.2022 г. с твърдения, че служителят не се е явявал на работа и не му се дължи възнаграждение. Признава дължимостта на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 452,38 лева, но посочва, че същото е погасено чрез прихващане с насрещното вземане на работодателя по чл. 221 КТ обезщетение в размер на 950 лева за неспазено от служителя предизвестие. Претендира разноски.

Представя към отговора на исковата молба писмени доказателства относими, необходими и допустими, поради което следва да бъдат допуснати за събиране.

Следва да бъде уважено и доказателственото искане за допускане на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване на неявяване на служителя на работа в обект „павилион за бързо хранене“ София – Лидл -057, гр. София, ул. „Никола Жеков“ № 12, като искането за втори свидетел за установяване на неявяването на служителя на новото работно място не следва да се допуска, доколкото това

обстоятелство не се оспорва от служителя.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът предявява на основание чл. 211 ГПК насрещен осъдителен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД за сумата от 497,62 лева, представляваща дължим остатък от обезщетение, както и мораторна лихва от 19.9.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

Ответникът по насрещния иск депозира отговор, с който оспорва исковите претенции.

Доказателственото искане за допускане на гласни доказателства за установяване на обстоятелства касаещи отношенията и кореспонденцията между г-жа Велкова и г-н М. не следва да бъде уважавано, доколкото последното е неотносимо към спора.

По докладваните искове СЪДЪТ

Задължението за установяване **законността на уволнението носи ответникът** по настоящото дело, при което следва да се вземе предвид, че законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение се обуславя от установяване на обстоятелствата, предвидени в чл. 195 КТ, във вр. с чл. 190 КТ, чл. 194, ал. 1 КТ и чл. 193, ал. 1 КТ. След установяването факта на нарушението на трудовата дисциплина, нарушителя, времето и мястото на извършване на противоправното неизпълнение на трудовите задължения, работодателят е длъжен да подведе тези обстоятелства под диспозицията на правната норма, регламентирана в чл. 195 КТ, във връзка с чл. 190, 186 и 187 КТ, вследствие на което може да упражни законосъобразно своето потестативно субективно право да уволни дисциплинарно виновния работник или служител. Всички по-горе описани обстоятелства следва да бъдат установени в процеса на доказване от работодателя – ответник, за което се сочат доказателства от ответника.

УКАЗВА на ищеца, че по иска с правно основание чл. 128, ал. 1, КТ в негова тежест е да докаже следните обстоятелства: че за процесния период страните са били в трудово правоотношение, като ищецът е престира съобразно уговореното, а за ответника е възникнало задължението за заплащане на месечно трудово възнаграждение, както и размерът на brutното трудово възнаграждение за претендирания период.

В тежест на ответника, при установяване на горните факти, е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

УКАЗВА на ищеца, че по иска с правно основание чл. 224, ал. 1, КТ в негова тежест е да докаже следните обстоятелства: наличието на трудово правоотношение между страните и прекратяването му, размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец.

В тежест на ответника, при установяване на горните факти, е да докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му, за което не сочи доказателства.

УКАЗВА на ищеца, че по иска с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ в негова тежест е да докаже, че е останал без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението.

Ищецът не сочи доказателства за оставането си без работа след прекратяване на процесното трудово правоотношение.

УКАЗВА на ищеца по насрещния иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ в негова тежест е да докаже съществувало между страните безсрочно трудово правоотношение, прекратено поради дисциплинарно уволнение, както и размера на brutното трудово възнаграждение на ответника за срока на предизвестиято.

В тежест на ответника по насрещния иск и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяване на дълга, за което не носи доказателства.

ОТ ИЗЛОЖЕНОТО В ИСКОВАТА МОЛБА И ПИСМЕНИЯ ОТГОВОР , съдът приема за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличието на трудово правоотношение, което е прекратено с посочената в исковата молба заповед за налагане на дисциплинарно наказание – уволнение, основно месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 950 лева, едностранна промяна от работодателя на работното място, неявяването на служителя на новото работно място.

Между страните е налице спор за това дали са налице предпоставките за прекратяване на трудовото правоотношение, посочени в заповедта, респ. законосъобразно ли е променено работното място.

ЗА УСТАНОВЯВАНЕ на подлежащите на доказване обстоятелства, СЪДЪТ

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЕМА приложените към отговора на ответника писмени доказателства.

ДАВА възможност на ищеца да изрази становище по възраженията на ответника и приложените към отговора му писмени доказателства в срок до съдебното заседание.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на едни свидетел при режим на довеждане по искане на ищеца за установяване на обстоятелството относно явяването му на работно място - павилион за бързо хранене“ София – Лидл -057, гр. София, ул. „Никола Жеков“ № 12, като на основание чл. 159, ал. 2 ГПК оставя без уважение искането на ищеца за допускане на втори свидетел за установяване на същите обстоятелства.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на едни свидетел при режим на довеждане по искане на ищеца за установяване на обстоятелството относно неявяването му на работно място - павилион за бързо хранене“ София – Лидл -057, гр. София, ул. „Никола Жеков“ № 12, като на основание оставя без уважение искането на ищеца за допускане на втори свидетел за установяване на безспорни между страните обстоятелства.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал.3 от ГПК приканва страните към спогодба, като им указва, че съгласно чл.78, ал.9 от ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго. Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл.238, ал.1 от ГПК ако не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да иска постановяване на неприсъствено решение срещу него или да оттегли иска.

УКАЗВА на ищеца, че съгласно чл.238, ал.2 от ГПК ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

НА ОСНОВАНИЕ чл.146, ал.3 от ГПК дава възможност на страните в срок до съдебното заседание да изложат становищата си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно

Съдия при Софийски районен съд: _____

